

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEU 2 artiklaa, SEU 6 artiklan 1 ja 3 kohtaa ja SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, luettuina yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, tulkittava siten, että tuomioistuin, joka käsittelee rikosasiaa ja on samanaikaisesti vastaajana menettelyssä, joka koskee vahingonkorvauskannetta, jonka kyseisen rikosasian vastaaja on nostanut ja jossa mainitun tuomioistuimen tai tuomioistuimen, joka on sen oikeudellinen seuraaja samassa tai toisessa rikosasiassa, väitetään menetelleen lainvastaisesti, tai joka olisi vahingonkorvausvelvollinen, jos kanne hyväksytään, ei ole unionin oikeudessa tarkoitettu riippumaton ja puolueeton tuomioistuin?
- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko mainittuja unionin oikeuden määräyksiä tulkittava siten, että tällainen tuomioistuin ei voi jatkaa rikosoikeudenkäyntiä eikä myöskään antaa asiassa ratkaisua, ja mitä seurauksia kyseisen tuomioistuin prosessi- ja aineellisoikeudellisille toimille olisi sillä, jos se ei jääväisi itseään esteellisenä?
- 3) Onko SEU 2 artiklaa, SEU 6 artiklan 1 ja 3 kohtaa ja SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, luettuina yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, tulkittava siten, että tuomioistuimen, joka lakkautetaan tuomioistuinjärjestelmää koskevaan lakiin [Zakona za sadebnata vlast] hyväksytyllä muutoksella (DV nro 32/26.4.2022; muutoslain täytäntöönpanoa on lykätty 27.7.2022 saakka), missä yhteydessä tuomioistuinten on kuitenkin jatkettava asioiden käsittelyä kyseiseen ajankohtaan saakka ja käsiteltävä senkin jälkeen asiat, joissa on jo pidetty valmistelutuntto, riippumattomuuteen vaikuttaa se, jos tuomioistuimen lakkauttamista perustellaan sillä, että näin turvataan tuomioistuinten riippumattomuutta koskeva perustuslaillinen periaate ja kansalaisten perustuslaillisten oikeuksien suoja, esittämättä kuitenkaan asianmukaisesti, minkä tosiseikkojen perusteella päätellään, että näitä periaatteita on loukattu?
- 4) Onko mainittuja unionin oikeuden määräyksiä tulkittava siten, että ne ovat esteenä tuomioistuinjärjestelmää koskevan lain (DV nro 32/26.4.2022; muutoslain täytäntöönpanoa on lykätty [27].7.2022 saakka) kaltaisille kansallisille säännöksille, jotka johtavat Bulgarian tuomioistuinlaitoksen itsenäisen elimen (erityisrikostuomioistuin) lakkauttamiseen kokonaan edellä mainituilla perusteluilla ja tuomareiden (myös sen ratkaisukokoonpanon tuomarin, joka käsittelee konkreettista rikosasiaa) siirtämiseen kyseisestä tuomioistuimesta muihin tuomioistuihin koko maan alueella, myös sellaisiin, jotka sijaitsevat kaukana heidän nykyisestä toimipaikastaan, vahvistamatta etukäteen kyseistä paikkakuntaa (jolle tuomari siirretään) ja pyytämättä tuomarin suostumusta ja ainoastaan näiden tuomareiden osalta lainsäädännössä säädettyjen rajoitusten, jotka koskevat sitä, montako heistä voidaan korkeintaan nimittää uudelleen lainkäyttöelimeen, mukaisesti?
- 5) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, ja ottaen huomioon unionin oikeuden ensisijaisuus, mitä menettelyllisiä toimia lakkautettavien tuomioistuinten tuomareiden olisi toteutettava? Mitä seurauksia tällä olisi lakkautettavan tuomioistuimen menettelyä koskeville päätöksille asioissa, joiden käsittely on saatettava päätökseen, ja näissä asioissa annettaville lopullisille ratkaisuille?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 10.6.2022 – Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited ja Meta Platforms Ireland Limited v. Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

(Asia C-376/22)

(2022/C 359/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittajat: Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited ja Meta Platforms Ireland Limited

Vastaaja: Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2000/31/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan ii alakohdasta tulkittava siten, että toimenpiteellä, joka kohdistuu ”tiettyyn tietoyhteiskunnan palveluun”, voidaan ymmärtää tarkoitettavan myös lakisäateistä toimenpidettä, joka koskee tiettyjen tietoyhteiskunnan palvelujen (kuten viestintäalustojen) yleisesti kuvattua ryhmää, vai edellyttääkö kyseisessä säännöksessä tarkoitettujen toimenpiteiden olemassaolo konkreettista yksittäistapausta (esimerkiksi nimeltä määrättyä viestintäalustaa) koskevan päätöksen tekemistä?
- 2) Onko direktiivin 2000/31 3 artiklan 5 kohtaa tulkittava siten, että se, ettei toteutetusta toimenpiteestä ole ilmoitettu (jälkikäteen) ”mahdollisimman pian” Euroopan komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka alueelle palvelujentarjoaja on sijoittautunut, kuten kyseisen säännöksen mukaan on tehtävä kiireellisissä tapauksissa, johtaa siihen, ettei tätä toimenpidettä – (jälkikäteen tehtävään) ilmoittamiseen riittävän ajanjakson päättymisen jälkeen – voida soveltaa tiettyyn palveluun?
- 3) Onko direktiivin 2010/13/EU⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä (EU) 2018/1808⁽³⁾, 28 a artiklan 1 kohta esteenä direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen sellaisen toimenpiteiden soveltamiselle, joka ei kohdistu videonjakoalustalla tarjottaviin ohjelmiin ja käyttäjien tuottamiin videoihin?

⁽¹⁾ Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä) (EYVL 2000, L 178, s. 1).

⁽²⁾ Audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10.3.2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL 2010, L 95, s. 1).

⁽³⁾ Audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi 14.11.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1808 (EUVL 2018, L 303, s. 69).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt
10.6.2022 – LR v. Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia ja Ufficio
scolastico regionale Friuli Venezia Giulia**

(Asia C-377/22)

(2022/C 359/34)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantaja: LR

Vastaajat: Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia ja Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

Ennakkoratkaisukysymys

Vaikka on kiistatonta, että kantajalle Yhdistyneessä kuningaskunnassa kertynyttä palvelusaikaa voidaan arvioida unionin oikeuden mukaisesti huolimatta siitä, että valtio on sittemmin eronnut Euroopan unionista, onko SEUT 45 artiklan 1 ja 2 kohtaa ja asetuksen (EU) N:o 492/2011⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan b alakohdasta tulkittava siten, että ne ovat esteenä asetuksen (decreto legge) nro 126/2019, joka on muutettuna muunnettu laiksi lailla nro 159/2019, 1 §:n 6 momentin kaltaiselle säännökselle, jonka mukaan italialaisten toisen asteen oppilaitosten vakituisten opetushenkilöstön palvelukseen ottamiseksi järjestettyyn ylimääräiseen kilpailuun osallistuttaessa huomioon otetaan yksinomaan sellainen muutoin kuin viranhaltijana tehty opetustyö, jota ehdokkaat ovat tehneet kansallisissa valtion toisen asteen oppilaitoksissa, mutta ei muissa Euroopan